

Arka Kapsüloreksis (A.K.) Sonuçlarımız

Ercüment Bozkurt (*), Hakan Eren (**), Ahmet Taylan Yazıcı (***) , Kemran Gök (****),
Umut Akbaş (*****), Ömer Faruk Yılmaz (******)

ÖZET

Amaç: Arka kapsüloreksis (AK) uygulanan hastalarımızda ameliyat sırasında ve sonrasında meydana gelen komplikasyonları ve cerrahi sonuçları retrospektif olarak analiz etmek.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada fakoemülsifikasyon veya lens aspirasyonu yapılan 67 olguyun 82 gözüne AK uygulandı. Olgular en düşük 6 aylık en yüksek 75 yaşında olup ortalama yaş 36 idi. 17 olgunun 22 gözü konjenital katarakt, 8 olgunun 16 gözü yüksek miyoplu katarakt, 4 olgunun 4 gözü üveitik katarakt, 38 olgunun 40 gözü senil katarakt sebebiyle ameliyat edildi. Ameliyat öncesi ve sonrası muayenelerde; biometri, görme keskinliği, biomikroskopi, aplanasyon ile göz içi basıncı ölçümlü (GIB), arka kapsül kesifliği (AKK), ön kamarada vitre, fibrin mevcudiyeti, YAG lazer, retina dekolmanı ve klinik makuler ödem varlığı kontrol edildi.

Bulgular: Olgularımızın 23'ünde genel anestezi, 39'unda subtenon, 5'inde topikal anestezi uygulandi. 25 gözde lens aspirasyonu ile AK, 1 gözde lens aspirasyonu + AK + ön vitrektomi, 44 gözde fakoemülsifikasyon + AK, 12 gözde fakoemülsifikasyon + AK + ön vitrektomi uygulandı (Tablo 1). Ortalama takip süremiz 13 ay olup en az 6 ay en fazla 2.5 yıl idi. Üç gözde düzensiz AK oluştu. Bir gözde korneal kesi yerine uzanan vitre bandı mevcuttu. Beş yaş altı pediatrik grupta vitrektomi uygulanmamış iki gözde lens arkasında kapsül kesifliği gelişti (AKK). Bir gözde YAG lazer uygulandı, 9 gözde postoperatif ilk bir ayda fibrin mevcuttu. Hiçbir olguda retina dekolmanı ve klinik makuler ödem oluşmadı. Vizüel прогноз açısından 75 gözde görme keskinliğinde artış olurken beş gözde görme değişmedi. İki üveitik gözde bir yıl içinde optik atrofi sebebiyle görme keskinliğinde düşüş gözlendi. İki olguda geçici postoperatif GIB yüksekliği oldu.

Yorum: AK uygulaması biraz tecrübe gerektirmekle beraber, AKK açısından oldukça iyi sonuçlar vermektedir. Pediatrik yaş grubunda katarakt cerrahisinin rutinleri arasına girmektedir. Takip süremiz kısa olmakla beraber komplikasyonların azlığı dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Arka kapsüloreksis, Arka kapsül kesafeti

(*) Uz. Dr., Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi
(**) Uz. Dr., Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi Klinik Şefi
(***) Uz. Dr., Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi
(****) Asist. Dr., Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi
(*****) Asist. Dr., Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi
(******) Prof. Dr., Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi Klinik Şefi

Yazışma adresi: Dr. Hakan Eren, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Kuledibi - Beyoğlu - İst. E-posta: hakeren@superonline.com

Mecmuaya Geliş Tarihi: 15.06.2005
Düzeltilmeden Geliş Tarihi: 18.10.2005
Kabul Tarihi: 06.12.2005

SUMMARY

The Results of Our Posterior Capsulorhexis

Purpose: Retrospective evaluations of per-op complications and surgical results of patient in whom posterior capsulorhexis (PCCC) procedure employed.

Material and Method: In our study PCCC procedure was employed in 82 eyes of 67 patients, who have undergone phacoemulcification and lens aspirating operation. The youngest patient was 6 months and the oldest one 75. The mean age was 36.22 eyes of 17 patients were diagnosed as congenital cataract, 16 eyes of 8 patients high myopia, 4 eyes of 4 patients cataract due to uveitis. 40 eyes of 38 patients were senile cataract. Pre-op and post-op investigations were biometry, visual acuity, biomicroscopy, IOP by applanation, posterior capsular opacification, vitreus presence in anterior chamber, fibrine presence, YAG laser, retinal detachment and presence of clinical maculer edema.

Results: General anesthesia employed to 23 patients subtenon anesthesia to 39 and topical anesthesia to 5. The details of operations were as follows; Lens aspiration and PCCC 25 eyes, lens aspiration+PCCC+ anterior vitrectomy in 1 eye, Phacoemulcification+PCCC in 44 eyes, phacoemulcification+PCCC+ anterior vitrectomy in 12 eyes. Mean follow up time 13 months, the shortest 6 months and the longest 2.5 years. Irregular PCCC has occurred in 3 eyes. In one eye there was a vitreus band extending corneal incision side. In 2 eyes without vitrectomy in under 5 years old pediatric group has developed posterior capsule opacification. YAG laser has been done to 1 eye. Fibrine has occurred in 9 eyes in post-op 1st month. Retinal detachment and clinical macular edema has not been observed in any patient. Visual acuity increased in 75 patients but didn't differ 5 patients. Two eyes with uveitis visual acuity has decreased in post-op 1 year due to optic nerve atrophy. In 2 patients there was transient IOP increase.

Conclusion: Although it requires experience of surgeon, the PCCC procedure gives superior results. It becomes currently a routine practice in cataract surgery in pediatric populations. Even though our follow up was short. We still could emphasize rarity of complications in this study.

Key Words: Posterior capsulorhexis, posterior capsule opacification

GİRİŞ

Katarakt cerrahisi sonrası en sık karşılaşılan sorun AKK'dır. Bu oran implantasyon sonrası izlem süresine, implante edilen GİL (göz içi lens) tipine, cerrahi beceriye, kullanılan tekniğe, hastanın sistemik ve oküler hikayesine bağlıdır (1-7). AKK oluşumuna predispozan faktör hastanın yaşı, cerrahi komplikasyon ve travma, üveyit (8-9) ve diabetdir (10). Postoperatif 3. veya 5. yıllarda görünme olasılığı yaklaşık olarak %50 civarındadır. Çocuklarda ve gençlerde bu oran çok daha yüksektir. AKK; epitelial hücrelerin fibroblastlara metaplazisi, proliferasyonu ve migrasyonu sonucu oluşur. Ancak bu süreçte neden olan uyarıcı faktörler tam olarak anlaşılmış değildir (5). Bu değişim cerrahi esnasında ve sonrasında oluşan ön segment inflamasyonu, kan-aköz hümör bariyer hasarı yada her ikisine bağlı gelişen fizyolojik bir süreçtir (11). İnflamasyon sonucu serbestleşen mediatörler (IL-1, IL-6, TNF) ve kompleman aktivasyonu lens epitelyal hc proliferasyonunu stimule etmektedir (12). Klinik olarak inci formasyon ve fibrozis diye ayırdedilebilen iki major formu vardır.

Arka kapsülerekisin bazen AKK oluşumunu ge-

ciktırdığı bilinmektedir (15-16). AKK'nun standart tedavisi neodyum YAG lazer ile kapsülotomıdır. Fakat bu tedavinininde retina dekolmanı, göz içi basıncını yükseltme, kistoid makuler ödem ve GİL hasarı gibi komplikasyonları vardır (15-16).

AKK oluşumunu engellemek için çeşitli yöntemler vardır. Yoğun intraoperatif arka kapsül temizliği, dik kenarlı, arka konvektisitesi olan (GİL-kapsül teması) lenslerin kullanmak, ameliyat esnasında çeşitli antimitotik ajanların kullanılması gibi ve son olarak AK uygulamak. AK teknığının amacı lens epitelyal hücrelerinin vizuel aksta migrasyonunu ve proliferasyonunu engellemektir.

Bu çalışmamızın amacı bu yöntemi uygularken peroperatuar ve postoperatuar oluşan komplikasyonlar ve cerrahi sonuçları retrospektif olarak değerlendirmektir.

GEREÇ ve YÖNTEM

Çalışmamız Şubat 2001-Mart 2004 tarihleri arasında fakoemulsifikasiyon veya lens aspirasyonu ve aynı seansda AK uygulanan 67 hastanın 82 gözü aldı. Olguların en küçüğü 6 aylık ve en büyüğü 72 yaşında olup, or-

ortalama yaş 36 idi. 17 olgunun 22 gözü konjenital katarakt, 8 olgunun 18 gözü yüksek miyopi, 4 olgunun 4 gözü üveyitik katarakt idi. 38 olgunun 40 gözü senil katarakt sebebiyle ameliyat edildi.

Preoperatuar biometri, görme keskinliği, biomikroskopi, applanasyon ile göz içi basınçları kontrol edildi. Bebeklerde bazı muayeneler genel anestezi altında yapıldı. Ameliyatları farklı cerrahlar tarafından gerçekleştirildi. Ameliyat teknikleri ufak farklılıklar içermekle beraber aynıydı. Saydam korneal kesi yapıldıktan sonra ön kamaraya viskoelastik verilip ön kapsüloreksis, hidrodisseksiyon, fakoemülsifikasyon veya lens aspirasyonu yapılp daha sonra hafif viskoelastik (sodyum hyaluronate) doldurulduktan sonra arka kapsüller merkezden insülin enjektörü ile delindi ve bu delikten Berger boşluğunca arka kapsüller bombeleştirecek miktarda sodyum hyaluronate verildi. Bu şekilde ön hyaloid arka kapsulden uzaklaştırıldı. 3-4 mm AK kapsuler forceps ile gerçekleştirildi. Bazi hastalarda buna ek olarak ön vitrektomi uygulandı. Tekrar viskoelastik verilerek bag içi kapsüler aralık aralandı ve katlanabilir GIL yerleştirildi. Düşük irrigasyon aspirasyon değerleri ile viscoelastik ön kamaradan alındı. Bebeklerde ve çocuklarda insizyon yerine 10/0 nylon tek yada kelebek sütür konuldu. Ameliyat sonu tüm hastalarda subkonjunktival steroid ve antibiyotik (4mg/cc dexametazondan 0,5cc+ 40mg/cc gentamisinden 0,5cc) ve intrakamaral sefutoksim aksettil(12,5mg/cc den 0,2cc) uygulandı.

Postoperatif tedavide steroid ve antibiyotikli damalar uygulandı. Tedaviye yaklaşık bir ay devam edildi. Ameliyat sonrası 1. Gün, 1. Hafta, 1. Ay 3. Ay, 6.ay ve yaklaşık 6 ay aralıklarla hastaların muayeneleri yapıldı. Görme keskinliği, biomikroskopi applanasyon tonometri, AKK, ön kamarada vitre, fibrin mevcudiyeti, retina dekolmanı, klinik makuler ödem varlığı kontrol edildi. En az takip süresi 6 ay ile sınırlandırıldı.

BULGULAR

Olgularımızın 23'ü genel anestezi, 39'u subtenon, 5'inde topikal anestezi uygulandı. 15 gözde lens aspirasyonu + AK, 10 gözde lens aspirasyonu + AK + ön vitrektomi, 44 gözde fakoemülsifikasyon + AK, 12 gözde fakoemülsifikasyon + AK + ön vitrektomi uygulandı (Tablo 1).

Ortalama takip süresi 13 ay olup en az 6 ay en fazla 2.5 yıl idi. Üç gözde peroperatuar düzensiz arka kapsüloreksis oluştu. Bu durumda 13 mm haptikli lens tercih edilip sulkus implantasyonu yapıldı. Bu olguların birine ön vitrektomi yapılrken diğerlerine yapılmadı. Bir gözde korneal kesi yerine uzanan vitre bandı mevcuttu. Nd-

Tablo 1. Yapılan cerrahi girişimler

	Sayı (göz): 82	%
AK+lens aspirasyonu	25	30.4
AK+Fako	44	53.6
AK+Fako+ön vitrektomi	13	14.6

YAG lazer ile vitre bandı kesildi. Pediatrik grupta vitrektomi uygulanmamış 2 gözde AKK gelişti. Bu olgulardan birine Nd-YAG lazer diğerine pars planadan ön vitrektomi uygulandı. Dokuz gözde postoperatif ilk bir ayda fibrin mevcuttu. Hiçbir olguda retina dekolmanı ve klinik makuler ödem tesbit edilmemi. İki olguda postoperatif geçici GİB yükseldi (Tablo 2). Vizüel прогноз açısından 75 gözde görme keskinliğinde artış olurken, 5 gözde görme değişmedi. İki üveyitik gözde 1 yıl içinde optik atrofi sebebiyle görme keskinliğinde düşüş izlendi (Tablo 3).

Tablo 2. Postop komplikasyonlar

	Göz	%
Fibrin oluşumu	9	10.9
GİB artışı	2	2.4
Klinik makula ödem	-	-
Retina dekolmanı	-	-

Tablo 3. Postop görme

	Sayı (göz): 82	%
Görme artışı	75	91.4
Görme azalması	2 (üveyit)	2.4
Görmeye değişme olmayan	5	6.0

TARTIŞMA

AK, AKK oluşumunu engellemesi açısından oldukça iyi sonuçlar vermektedir. Bu teknigi uygulayacak cerrahın tecrübeli olması hasta grubunun genç olduğu düşünecek olursa önem arz etmektedir.

Başarılı bir AK yapabilmek için arka kapsüllü iyi görebilmek gereklidir. Bu teknigi uygulayacak cerrahın tecrübeli olması hasta grubunun genç olduğu düşünecek olursa önem arz etmektedir.

nate) ile doldurmak gereklidir. Bu esnada arka kapsülü ar- kaya bombe etmemeye özen gösterilmelidir. Santralden deldikten sonra yavaşça arka kapsülü hyaloidden uzaklaştırmak gereklidir. Kapsüloreksis esnasında vektörel güçler her zaman santrale doğru çekilmelidir.

YAG kapsülotomi ile karşılaşıldığında dekolman, klinik maküler ödem ve geçici GİB yüksekliği riski yok deneye kadar azdır. Altın F. ve arka. Nd-YAG laser ar- ka kapsülotominin uygun doz ve lokalizasyonda yapıldı- gında retina dekolmanı riskini anlamlı derecede artırmayıcağı belirtmekle birlikte yine de risk faktörleri varlığında (myopi, retina dejeneresansı, diğer gözde RD varlığı vb) daha dikkatli yapılması gerektiğini belirtmiş- ler (24). İntakt ön vitreus membranı gözün ön ve arka segmentleri arasında bir bariyer fonksiyonu görmektedir ve yapılan flourotometrik çalışmalar AK nin aköz vitre bariyerini bozmadığını göstermiştir (23). Bu bariyer hasarı vitrenin likefiye olmasına neden olan vitreden ön kamaraya doğru hyalüronik asid kaybına neden olur. Vitre desteğinin azalması retina dekolmanı açısından daha yüksek bir risk meydana getirmektedir (18). Bizim hasta grubumuzda ve özellikle yüksek miyop 16 gözde retina dekolmanı gibi bir sorunla karşılaşılmaması ol- dukça sevindiriciydi.

Pediatrik yaş grubunda AK daha önemlidir. Arka kapsül intakt bırakıldığı takdirde AK gelişimi %43,7 ile %100 arasındadır (19-22). Bu yaş grubunda tek başına AK de yeterli olmamaktadır. Buna ek olarak ön vitrekto- mide gerekmektedir. Çünkü ön hyaloid lens epitelial hücrelerin proliferasyon, migrasyon ve kapsül kalınlaşmasında yapı iskelesi fonksiyonu görmektedir (13). Koch ve Kohnen AK ile ön vitrektomi uygulamasının AKK oluşumunu engellemekte etkili olduğunu bulmuş- lardır (22). Ezra ve Cohen kombiné AK ve ön vitrektomi uygulanan pediatrik yaş grubunda AKK gelişmediği- ni göstermiştir (21). Basti ve ark. arka kapsülin intakt bırakıldığı takdirde %43,7, AK ile ön vitrektomi birlikte yapıldığında ise %3,65-AKK gelişimini saptamışlar. Ay- rıca Arslan O ve ark. 45 hastada yapılan arka kapsülo- reksisin retina dekolmanı ve KMÖ riskini artırmadığını belirtmişler (25). Kliniğimizde son 3 yıldır 0-5 yaş arası pediatrik grupta AK + ön vitrektomi rutin olarak uygulanmaktadır. Takip süremiz boyunca pediatrik yaş grubumuzda ön vitrektomi uygulamadığımız iki hastamız dışında AKK gelişmedi.

Takip süremiz çok kısa olmakla beraber komplikasyonların azlığı dikkat çekmektedir. Gerekli olgularda ve küçük yaş grubunda arka kapsüloreksis katarakt cerrahi- sinin rutinleri arasına girmektedir.

KAYNAKLAR

1. Frezotti R, Caporossi A: Pathogenesis of posterior capsule opacification. Part I. Epidemiological and clinicostatistical data. *J Cataract Refract Surg* 1990;16:347-352
2. Ohadi C, Moreira H, McDonnell PJ: Posterior capsule opacification. *Curr Opin Ophthalmol* 1991;2:46-52
3. Jamal SA, Solomon LD: Risk factors for postreior capsu- le pearlting after uncomplicated extracapsuler cataract and plano-convex posterior chamber lens implantation. *Jcataract Refract Surg* 1993;19:333-338
4. Sudhakar J, Ravindran RD, Natchiar G. Analysis of complications in 1000 cases of posterior chamber intraocular lens implantation. *Indian J ophthalmol* 1989;37:78-79
5. Apple DJ, Solomon KD, Tetz MR, et al. Posterior capsule opacification. *Surv Ophthalmol* 1992;37:73-116
6. Kappelhof JP, Vrensen GFJM. The pathology of after cataract; a minireview. *Acta ophthalmol* 1992;suppl 205:13-24
7. Solomon KD, Legler UFC, Kostick AMP. Capsuler opacification after cataract surgery. *Curr Opin Ophthalmol* 1992;3:46-51
8. Pollack A, Leiba H, Bukelman A, Olivier M: Cystoid makuler edema following cataract extraction in patients. *Br J Ophthalmol* 1992;76:221-224
9. Hooper PL, Rao NA, Smith RE: Cataract extraction in üveitis patiens. *SurvOphthalmol* 1990;35:120-144
10. Ionides A, Dowler JGF, Hykin PG, et al. posterior capsu- le opacification following diabetic extracapsuler cataract exraction. *Eye* 1994;8:535-537
11. Miyake K, Asakura M, Kobayashi H. Effect of intraocu- ler lens fixation on the blood-aqueous barier. *Am J opt- halmol* 1984;98:451-455
12. Apple DJ, Mamalis N, Brady S, et al. Biocompatibility of implant materials: A review and scanning electron bio- microscopic study. *Am intraocular implant Soc J* 1984;10:53-66
13. Gland A, van Cauwenberge F, Mosavi J. posterior capsu- lorhexis in adult eyes with intact and clear capsules. *J cataract Refract Surg* 1996;22:458-461
14. Tassignon M-J De Groot V, Smets RME, et al: Secondary cllosure of posterior continuous capsulorhexis. *J Cataract Refract Surg* 1996;22:1200-1205
15. Javitt JC Tielsch JM, Canner JK, et al. National outcomes of cataract extraction; increased risk of retinal complicati- ons assosiated with Nd.YAG laser capsulotomy; the Cata- ract Patient Outcomes Resaarch Team. *Ophtalmology* 1992;99:1487-1497; discussion by CP Wilkinson, 1497-1498
16. Dardanne M-U, Gerten G-J, Kokkas K, Kermani O. Ret-rospective study of retinal detachment following neody- minium: YAG laser posterior capsulotomy. *J Cataract Refract Surg* 1989;15:657-680

17. Ohrloff C: Die Bedeutung der intakten Hinterkapsel für den Glaskörper; Komplikationen nach hinterer kapsulotomie. *Klin Monatsbl Augenheilkd* 1994;205:181-186
18. Binkhorst CD: Corneal and retinal complications after cataract extraction; the mechanical aspect of endophthalmodonesis. *Ophthalmology* 1980;87:609-617
19. Malukiewicz-Wisniewska G, Kaluzny J, Lesiewska-Junk h, Eliks I. Intraocular lens implantation in children and youth. *J.Pediatr Ophthalmol Strabismus* 1999;36:129-133
20. Chrusos GA, Parks MM, O'Neill JF. Incidence of chronic glaucoma, retinal detachment and secondary membran surgery in pediatric aphakic patients. *Ophthalmology* 1984;91:1238-1241
21. Ben Ezra D, Cohen E: Posterior capsulotomy in pediatric cataract surgery; the necessity of a Choice. *Ophthalmology* 1997;104:600-607; discussion by AW Biglan, 607
22. Koch DD, Kohnen T: Retrospective comparison of technique to prevent secondary cataract formation after posterior chamber intraocular lens implantation. In infants and children. *J Cataract Refract Surg* 1997;23:657-663
23. Verva De Groot, MD, Mia Hubert, PhD Lack of fluorophometric evidence of aqueous-vitreous barrier disruption after posterior capsulorhexis. *J Cataract Refract Surg* 2003;29:2330-2338
24. Altın F, Karahan H, Ergen A, ve ark. Nd-Yag Laser Arka Kapsülotomi ve Psödofakik Retina Dekolmanı İlişkisi *Türk oftalmoloji gazetesi* 2000;30(2) :144-147
25. Arslan OŞ, Cicik E, Uslu H, ve ark. Fakoemülsifikasyon Cerrahisi ile Birlikte Arka Kapsüloreksis Uygulaması *Türk oftalmoloji gazetesi* 2000;30(6) :754-757